Заклинаю вітер і хмари,
Заклинаю, земле, тебе!
І бринять найміцніші чари —
Заклинаю сонце сліпе.

Пролетіли огненні бджоли
Між зелених полів людських.
Заклинаю вас, тихі доли,
Не пускайте до себе їх!

А глухі снігові градини,
Смілий вітре, хоч ти розвій, —
Хай живуть і квіти й рослини
У країні бідній моїй!

Ясний світе, степе без краю,
Срібна пісне, роси й трави,
Вас кохаю, вас заклинаю,
Хочу бути таким, як ви!..

ЗЕМЛЯ І ВІТЕР. Київ, 1922.